Ett Människoöde.

ROMAN AF HANS JOST.
(Svenskt original).

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Tålamod, — det ordet finns icke i en modern kvinnas ordbok. Det är lustigt, men det är sant, att när männen låta sin fantasi spela kring oss, äro vi de mäst fantasilösa af alla varelser. Realiteter, endast realiteter är vår lösen — numera."

"Men jag ber er än en gång: tålamod!"

"Ni kommer till mig, mr Mandergren, som en liten bankbokhållare i City till sin paramour! Tålamod, säger han, i morgon har jag lagt beslag på hela kassan."

Hon såg honom in i ögonen.

"Nej, mr Mandergren, tro aldrig att jag eller någon kvinna är mannens goda genius. Jag tror, att vi, eller rättare sagdt de flästa af oss, för länge sedan upphört att öfva dylika barmhärtighetsverk. Och likväl..."

Hon hann icke afsluta meningen, ty draperiet för dörren rycktes häftigt upp.

Förvånade vände sig både Mandergren och Mafalda mot dörröppningen, i hvilken visade sig Mafaldas moder.

Hon var ytterst upprörd och andades tungt. Hennes ögon sprutade gnistor, när de riktades mot Mandergren, och hon skrek på sin engelsk-italienska rotvälska:

"Mafalda, kom genast hit. Åh, den uslingen, den uslingen! Och detta kallar han sitt mästerverk...!"

Mafalda förstod icke genast hvad hon menade.

För Mandergren stod det emellertid klart, att den upprörda damen upptäckt sveket med hans luftskepp, och hån skyndade mot henne för att tysta henne och hindra Mafaldas inträde i salen.

"Nej, nej," skrek Mafaldas mor. "Hon skall se, ja, det skall hon."

Hon var utom sig af raseri såsom endast en kvinna kan bli det, hvilken svikes i sin snikenhet och sina ekonomiska beräkningar.

Visserligen hade hon i sitt innersta inre icke trott på det där luftskeppet och skulle gladeligen bytt bort det och alla dess eventuella möjligheter mot ett engelskt slott med en säker ränteinkomst, men när hon plötsligt såg de fina ståltrådarna i tubens förända och i taket samt förstod, hur skamligt hon blifvit lurad, skaif hennes hjärta af förbittring.

Hon förde Mafalda fram till uppfinnaren.

Hon drog med sin gula och seniga gum-hand i ståltrådarna, så att krokarna lossade och blecktuben med en skräll föll till marken. Framför deras fötter ringlade sig trådarna i stora oglor, och de måste träda ett par steg tillbaka för att icke få dem kring benen.

"Där, där," ropade Mafaldas moder.

Öfver hennes läppar flödade en ström af italienska skällsord, som hon allt emellanåt afbröt för att med skälfvande hand peka på den märkvärdiga blecktuben på golfvet.

"Där, där!"

I ett ögonblick hade Mafalda situationen klar.

"Jasä"... utropade hon, medan hon böjde sig ned och tog en af de ringlande ståltrådarna i sin hand. "Det var alltså det stora verk, genom hvilket ni skulle vinna världen! Och mig!"

Mafaldas moder vände sig mot Mandergren.

Hennes ögon voro nu glödande som eld, hennes händer krökte sig, så att hon liknade en stor hyena, beredd att storta sig öfver sitt offer och bita det i strupen.

"Och dig," skrek hon med en röst, som rungade genom rummet. "Den djäfvulen, huru kunde han tro?... Den djäfvulen!"

Mandergren hade först känt sitt mod sjunka inför hennes obehärskade raseri.

I sitt inre hade han gjort sig häftiga förebråelser för sin dumhet att inte gömma undan tuben. Han förbannade sin slöhet, sin brist på omtänksamhet och föraktade sig själf innerligt för att ha låtit öfvermannas af en gammal kvinnas nyfikenhet, han, som eljes aldrig lätit någon titta sig i korten.

Under de oafbrutna smädelserna skot emellertid en het blodström upp i hans ansikte.

"Ja, hela världen! Och er!" utropade han med en röst, som dånade i rummet lika stark som den åldriga italienskans.

Han var utom sig af raseri, knöt sina händer samt slog dem upprepade gånger mot sitt bröst, medan förfärliga rop af smärta banade sig väg öfver hans läppar.

Mafalda bevarade sitt lugn och sin öfverlägsna hållning. Hon gaf modern en vink.

"Jag tror, att det är bäst, att vi båda aflägsna oss. Mr. Mandergren, var vänlig ledsaga oss till dörren..."

Han hade ställt sig framför dem och tog nu hotande ett steg framåt.

"Ni kommer aldrig härifrån, förrän ni lofvat att följa mig."

Hon skrattade hånfullt:

"Följa er, hvarthän och till hvad? Ni män äro sannerligen pretentiösa. Jag ber er icke mera, jag befaller er att öppna dörren till gatan."

"Nej, aldrig."

Han lade sin tunga hand på hennes nakna skuldra och tvang henne att sätta sig ned på en af sofforna. Hon vred sig af smärta under hans grepp, men hennes ögon blixtrade af stolthet och förakt.

"Åh, ni vågar bära hand på mig!"

Utan resultat hade Mafaldas moder sökt efter ett tillhygge, men grep till sist en af de långhalsade flaskorna. Hon vände den om och begagnade den som klubba, men på grund af hennes korta växt drabbade slaget, som hon bakifrån måttade mot Mandergrens nacke, endast mellan hans axlar, utan att åstadkomma någon skada.

Flaskan flög dock i bitar, och dess innehåll rann ut på golfvet.

Mandergren vände sig om.

"Bort med er," skrek han.

Hans knutna hand flög ut och träffade Mafaldas moder i bröstet. Hon raglade tillbaka och föll därefter med ryggen mot golfvet, där hon blef liggande, jämrande sig af smärta.

"Följer ni mig?"

"Aldrig! Aldrig!"

"Ja, då..."

Han liksom samlade sig till ett språng för att fullständigt förinta henne, då han kring sin hals kände en snara, som med hvarje ögonblick drogs allt kraftigare åt.

Det var Fiat, som smugit sig fram och kastat gardinhållarens tjocka sidensnöre med dess löpknut öfver hans hufvud.

"Henne skall du dock icke döda," utropade han. Och innan Mandergren förstått ordens innebörd eller hvarifrån de kommit, låg äfven han på rygg på golfvet. Det svartnade för hans ögon, och han förlorade medvetandet.

Mafalda hade rest sig upp.

Det var, som om den plötsliga hjälpen gjort henne stum, ty nu, när faran var öfver, började hennes nerver svika. Hon kunde blott tackande räcka fram handen och föll därefter tillbaka mot soffan.

"Äfven jag älskar er," mumlade Fiat.

Med gränslös förvåning stirrade Mafalda på den underliga varelsen vid sin sida.

"Blif icke rädd," tillade han. "Jag älskar er så vördnadsfullt som man bör älska en genius, ett ideal."

Han reste upp Mafaldas moder och satte fram en stol åt henne.

Därefter lösgjorde han knuten kring Mandergrens hals och band i stället hans ben med den röda gardinhållaren. Ur en karaffin stänkte han vatten i Mandergrens ansikte, och hennes drag började så småningom återtaga sin naturliga färg.

"Det är bäst, att damerna begifva sig åstad med detsamma," sade Fiat. "Chauffören sitter ännu och sofver på sin kuskbock där ute vid porten, och ingenting hindrar sålunda, att damerna snarast åter skola vara hemma hos sig."

Mafalda och hennes moder reste sig.

De kastade en blick på gestalten å golfvet och funno, att Mandergren åter öppnat ögonen.

Det var mer än Mafaldas moder kunde bära. Hon rusade fram och sparkade Mandergren i hjässan upprepade gånger, tills Mafalda ändtligen lyckades lugna henne en smula och draga henne bort från sitt offer.

"Du usling, som ville bedraga en kvinna!"

Hon spottade på honom upprepade gånger.

Därefter lutade hon sig ned som om hon velat slå honom med sina krokiga händer i ansiktet, men plötsligt ändrade hon tanke. Hon öppnade i stället sin handväska, letade bland småsakerna i dess innandöme och drog slutligen fram en ofullständig check, som hon ref i småbitar, hvilka hon kastade öfver honom.

"Där och där! Usling, usling!"

Mandergren tycktes inte märka hvad hon företog sig.

När hon åter blifvit bragt till lugn, vände han hufvudet åt den sida, där Fiat stod. Hans läppar formade sig till hånleende, då han sade:

"Jasä, du är här igen! Du kommer alltid, när du är minst önskad."

Fiat öppnade munnen liksom för att tala.

Emellertid tycktes han ångra sig och började under trumpen tystnad syssla med förberedelser till att lämna platsen. Han sopade undan glasskärfvorna af den sönderslagna glastuben och ordnade draperierna.

"Ämnar du lämna mig bunden här för alltid," frågade Mandergren.

"Icke för alltid! Dina armar äro icke fjättrade, och du skall nog i sinom tid kunna lösgöra dig. Men till dess skola vi ha hunnit sätta oss i säkerhet."

Åter kom raseriet öfver Mandergren.

Han var vanmäktig mot sina fiender, vanmäktig som i skolan, vanmäktig som alltid. Alltid segrade de andra, i stort som i smått, i intriger som i handlingar. Men liksom i skolan steg ett mäktigt begär upp inom honom att bereda Mafalda och hennes moder en kvalfull stund, inge dem en namnlös fruktan, såsom när en skolpojke är förrådd af sin kamrat och icke vet farans räckvidd. Han vände hufvudet mot den andra sidan, där Mafalda och hennes moder befunno sig.

"Ni skola i alla fall icke undkomma mig," utropade han med ett hånleende. "Jag sände er en bonbonnier, är det icke så..."

"Jo, men hvarför..." svarade Mafalda undrande.

"Bonbonnieren hade på locket af siden ett spaderess insydt. En artighet, men en tve-eggad sådan, ty..."

"Ty...", upprepade Mafalda i spänning.

"...bonbonnierens innehåll var doppadt i flaskan med det gröna giftet."

"Flaskan med det gröna giftet..." Mafalda tycktes inte förstå innebörden af hans ord riktigt.

"Ja, det är giftet, som på några dagar skall komma edra händer att krökas och edra lemmar att plågas af gikt."

Med ett skri föll Mafalda tillbaka mot soffan, medan Mandergren fortsatte:

"Jag tänkte, att mina planer måhända skulle korsas. Ifall de icke blifvit det, kunde jag gifvit er ett motgift, som blott jag känner till."

"Och nu?"

"...kommer giftet att obehindradt göra sin verkan."

Han höjde sitt hufvud från golfvet, där han låg bunden.

"Känner ni icke redan en kyla i kroppen? Är det icke, som om ert hjärta rörde sig långsammare och icke vill drifva fram blo..."

Han fick icke fortsätta.

Medan Mafalda döfvats af det ovantade och gräsliga slaget, hade hennes moder eftersinnande lagt ihop de engelska orden och ändtligen fått deras mening klar för sig.

För andra gången rusade hon på Mandergren, sparkade honom i hufvudet, klöste och ref honom, medan en ström af utländska ord flödade öfver hennes läppar. Sminket hade fallit af hennes kinder, hon var gularе än någonsin, en ruin, i hvilken två vilddjursögon glänste.

Fiat drog henne tillbaka.

"Det är icke sannt," sade han. "Jag upprepar, att det inte är sannt. Jag känner honom och vet, att han endast kommit med ett af sina djäfvulska skrämskott."

Mandergren log igen.

"Nej, det är verkligen såsom Fiat säger. Men jag beklagar, att jag icke haft tillfälle utföra hvad jag nyss antydde. Bringar ödet mig framdeles en chance, skall jag emellertid icke försumma den. Det skall bli..."

Fiat förde de båda kvinnorna till ytterdörren.

Han öppnade och gick fram till chauffören, som satt i djup sömn på bocken, trött af den långa väntan.

"Kör damerna hem," befallde han, "fortast möjligt".

"Men ni själf?" frågade Mafalda, som tagit plats i ett hörn af vagnen och ännu darrade af sinneskakningen under sitt sidan och pälsverk.

Fiat gjorde en afvärjande gest, men stoppade på sig det guldmynt, som Mafaldas moder icke alltför hastigt drog upp ur sin innehållsrika handväska.

"Jag beger mig åstad på annat håll", sade han. "Den gåfva, madame gifvit mig, är mer än tillräcklig för mina första steg på en ny bana."

Han försvann, medan automobilen satte sig i rörelse och styrde kosan in mot staden.

Väl anlända till Savöy, lät Mafalda och hennes moder genast nattportiern väcka deras kammarjungfrur, som sofvo i en öfre våning. När de yrvakna flickorna infunno sig hos sitt herrskap, befallde modern:

"Vi resa!"

"Resa, madame!" Kammarjungfrun tittade förvånadt från den gamla damen till Mafalda, från Mafalda till hennes moder.

"Ja, med morgon-expressen öfver Paris tillbaka till Italien. Icke ett ögonblick till stanna vi i detta förbannade land."

Sidney Paterson, som tillkallats i tidiga morgonstunden, sökte förgäfves få de båda uppskrämda dagerna att frångå sitt beslut. Han bad, han besvor och hotade — allt resultatlöst.

Visserligen vacklade Mafalda en gång under hans ordström, men en blick på den halftömda bonbonnièren, som låg hänslängd i ett soffhörn, kom hennes obeslutsamhet att försvinna. Bort från detta dimmornas land, där lomskheten härskade, till det soliga fäderneslandet, där hon ännu länge kunde njuta af lifvet och lyckan utan fara af att förgiftas af kärlekskranka, tokiga uppfinnare. Ne, bort, bort, bort, icke ens kontraktsbrottet med dess böter skrämde henne, men väl kände hon ett smärtsamt styng i hjärtat, när Sidney affyrade sin sista salfva:

"Micket bra, micket bra! Nu få vi i stället tillgripa er enda rival, den vackra spanjorskan!"

Med tåget från Victoria följde Mafalda och hennes moder.

Redan i eftermiddagstidningarna uppdöko sensationella rubriker: "Mafalda försvunnen," "Mafalda plötsligt afrest". Motivet till den plötsliga afrden kunde dock ingen förklara, men allmän tilltro sattes dock till den romantiska version, som ett af de senare utgifna kvällsbladen gaf spridning åt, den nämligen, att Mafalda nere i sitt hemland väntades af en älskare, för hvars stormande otålighet hon icke kunnat stålsätta sitt hjärta.

Vi, som känna detta hjärta bättre, tro hvad vi veta.

Men ännu talar man i teaterkretsar i London om detta mystiska försvinnande. De få, som äro invigda i saken påstå dock, att det är Mafaldas mening att en gång återkomma, sedan omständigheterna omöjliggjort ett nytt möte mellan henne och Mandergren.

Sidney Paterson gnuggar händerna vid tanken på hennes återkomst, ty spanjorskan visade sig mot förmodan icke ha den dragningskraft på publiken, Mafalda var i besittning af. Och Sidney vet allt för väl, att ingen i världen är mera benägen för öfverseende och förlåtelse än en fulltalig publik, som plötsligt ser en bortskämd och nyckfull primadonna återvända.

(Forts.)

Farm och hem.

DANS PÅ LOGEN.

Med björklöfskvistar kransad
står logen sopad ren till bal
och dragigt svalt och ansad
från damm och agnars skal;
emellan glesa bräder
på västersidans gråa värg
med kvällens ljusning träder
en doft af grönt och fläder
och skymningsbadad hägg.

In genom dörren drager
i kväll ej feta oxars spann,
här går fru Fin och Fager
så nätt och sommargrann;
en häck af middagsglada
och halmhattklädda herrar står
i dörren bredt och bada
med älskvärdt kryddad svada
fru Fagers lätta spår.

Högt från en sädesvanna
nu spelar upp en munter dräng
med bred och solbrynt panna
en svepig dragspelssvång,
och öfver golfvets bräder
går steppen fram och boston kring —
för dragets yra väder
fru Fagers tunna kläder
sig sno om vackra ting.

Och aldrig nånsin fanns en
så'n fart, där foten halkar lätt
och smidigt fram i dansen
på spegelblank parkett;
och västerhimlens lampa,
bak molngardinen lyser blidt
på golf, där klackar stampa,
där lätta fötter trampa
och kjolar skimra hvitt.

Och han, som ser med löje
på allting, som kan skrattas åt,
förvånad finner nöje
i dans och dragspelslåt;
han glömmer sta'n och krogen
och viskygrogg och ungkarlspleen
för dansens lust på logen,
och hyllar varm och trogen
fru Fager och fru Fin.

Stig.

UNDER DRAKTIGHETEN

skall kvigan ha litet kraftigare foder än förut, isynnerhet om hon blifvit dräktig väl tidigt, i hvilket fall hon också efter kalfningen bör få vänta längre på tjuren.

För öfrigt skall både den dräktiga kon och kvigan närmast inemot och närmast efter kalfningen fodras försiktigare, svagare med endast de sundaste foder: hö, lite rotfrukter samt något gröpe. De skola vara i godt hull, men alldeles icke feta vid kalfningen. Af ofantlig vikt är, att det dräktiga djuret ej får för stor strämängd, ty utrymmet för fostret blir då trängre, vidare att det ryktas ordentligt hvarje dag samt flitigt motioneras, men skyddas för stötar och slag, skrämsel, våldsamma hopp och språng, unket eller på annat sätt skadligt foder med mera, som kan vålla kastning. Iakttages ej allt detta, så blir det en dålig kalf och modern själf lider.

SOMMARKONSERVERING UTAN IS.

Kött bevaras bäst från att skämmas genom att förvaras hängande; det skämmes fortare, då det ligger, särskildt om det är på bräder. I en stenkruka eller på fat håller det sig jämförelsevis mycket bättre. Ett praktiskt förfaringssätt är följande: Man virar in köttet i en duk, doppad i ättika, eller täcker öfver det med färska kålblad. Ättiksduken bör dock bytas minst tre gånger om dagen.

Under några dagar kan man förvara kött utan bismak, då man virar in det i en ren hvit duk, lägger det i en låda och täcker tätt öfver det med kli. En eller två dagar håller det sig äfven i en blandning af mjölk och ättika.

Stekta fåglar eller rester efter sådana, nedlagda i en stenkruka och öfverhällda med hälften svinflott, hälften njurtalg, kunna förvaras en rätt lång tid. Flottet måste vara väl utkokat, och så snart det stelnat måste krukan öfverbindas med pergamentpapper eller svinblåsa.

Fisk håller sig färsk under 28 timmar, då man tar ur den, gnider den in och utvändigt med salt och lindar en duk omkring den. Bäst är att lägga den på sten och täcka öfver med sand. Under inga omständigheter får fisken tvättas annat än strax innan den tillagas.

Grönsaker behöfva ingen särskild konservering, då man ju på sommaren nästan alltid har tillgång till färska sådana.

Mjölk skyddas från att surna genom att koka den så fort man får den, och sedan förvaras den i en stenkruka, som sätter i ett kärl med ofta förnyadt kallt vatten.

Kräftor förvaras lefvande i en tunna med nässlor, som man slår några ägg och litet mjölk öfver.

TÄCKDIKNING I KUPERAD TERRÄNG.

Det finnes, såsom bekant, stora trakter, där större delen af åkerarealen ligger i ganska stark lutning. Oftast är detta förenadt med små åkerfält, afskilda genom impediment i form af icke odlingsbar skogsmark, berg eller backar, där berggrunden går nästan upp i dagen.

Ett gemensamt drag för sådana jordbrukstrakter är, att de mestadels sakna dikning, eller är denna ytterst bristfällig.

Kuperad jord är under alla omständigheter lika mycket, och kanske i vissa fall mera, i behof af dikning, och täckdikningen torde äfven här vara att föredraga. Särskilda åtgärder för täckdikningen kunna ibland nödvändiggöras i den kuperade terrängen, framför allt beroende på att berggrunden här och hvar går för långt upp i ytan, så snart man har anledning misstänka oregelbundenheter i detta hänseende, måste grunden undersökas och "utprickas", innan man bestämmer täckdikenas riktning. Där hällar skjuta fram i jordlagren nära ytan, kan man också misstänka tillströmning af kallt och surt vatten, hvadan man måste vidtaga särskilda åtgärder för dess afledande, i hvarje fall beredande af större aflopp i det dike, som passerar förbi platsen.

I allmänhet faller det sig ej så svårt som man tror, att täckdika i kuperad terräng. Oöfverstigliga svårigheter förefinnas i hvarje fall inte, såsom man ofta får höra uttalas; det är blott företagsamhet och arbetslust, som fattas, för att trygga och höja skördeutbytet från de bättre moränjordarna.

FÖRLUSTER GENOM EN ICKE INDIVIDUELL UTFODRING.

Sådana förluster synas kunna uppgå till afsevärda belopp. Denna fråga har blifvit utförligt behandlad i landtbruksspressen i Sverige. Men äfven i andra länder söker man efter hjälpmedel för att öfvervinna förefintliga olägenhet. Ett förslag i denna riktning, som stått att läsa i tyska landthushållningssällskapets veckoskrift förtjänar säkert att återgifvas. Det utgår från ett påstående, att de tyska landtmännen årligen förlora tusentals mark af den orsak, att utfodringstekniken ej står på höjden af sin tid.

Äfven om uppställda utfodringsnormer kunna betraktas såsom teoretiskt riktiga, så hänger i regel deras tillämpande upp sig därpå, att man i praktiken ej kan utfodra individuellt. Ty detta ideala utfodringssätt torde inom medelstora och större jordbruk med större mjölkförsäljning visa sig vara omöjligt att genomföra såväl af tekniska och ekonomiska orsaker som på grund af den kroniska bristen på personal. Man har sålunda i detta fall egentligen intet annat att välja på, än att helt och hållet åsidosätta utfodringsnormerna eller att utfodra gruppvis.

I sista fallet hafva många landtmän funnit den med grupputfodringen städse förbundna ofta återkommande omflyttningen i ladugården vara mycket störande. För att åstadkomma en förändring i detta hänseende föreslås därför följande: Man fastställer en grundfoderration, som är gemensam för hela besättningen, sedan bestämmes ett tilläggsfoder svarande mot behofvet inom hvarje grupp. Medelst en sådan anordning blir det onödigt att omflytta djuren, de kunna lugnt få stå kvar på sina platser, ty grundfodret är lika för alla och tilläggsfodret blir lätt att fördela och fördelningen lätt att kontrollera. På sådant sätt blir förfarandet vid utfodringen enkelt och grupputfodring möjlig att verkligen genomföra.

OM NÅGRA DA'R SÅ...!

Efter en lång tid af oafbrutet arbete, hvarunder vi sträfvat att göra vårt allra bästa på vårt vis och sätt, ha vi nu utverkat vår "vacation", och det här ej varit svårt för oss att afgöra hvart vi skulle bege oss då den efterlängtade tiden kom — vi resa naturligtvis ut på landet. Det är därför ganska möjligt, att vi komma ut till edra trakter och då vi göra eder en visit, lofva vi att med kritisk blick taga eder egendom i beskådande. Visserligen tro vi, att ni i de flesta fall förberedt eder på kritik, så att vi få ett angenämt intryck af besöket från början till slut, men det kanska skadar icke i alla fall, att vi på förhand omtala något, af hvad vi vänta och hoppas att få se.

Det första, som vi komma till, är ju edra vägar, och vi hoppas därför främst och först, att dessa äro i godt skick, grusade eller makadamiserade. Sedan vänta vi, att allt skräp är undanröjdt från gården och att blomstersängarna i stället sända sin doft emot oss. Är ni vänlig nog att bjuda oss in i huset, så äro vi tacksamma därför, och mest tacksamma skola vi vara om ni "icke gör något besvär" för oss utan bemöter oss som hvardagsmänniskor. För att göra bäst intryck på oss måste hemmet vara snyggt, men framför allt enkelt — motsatserna skola verka ofördelaktigt. Låt oss sedan antaga, att vi göra ett besök i ladugården. Äfven här vänta vi att det skall vara snyggt och renputsadt i alla vinklar och vrår, ty om så icke är fallet, så nödgas vi genast tro, att ni ej rätt förstår ladugårdens skötsel. Och här måste allt vara tidsenligt, eller som ni kanske hellre vill kalla det — "up-to-date". Då vi begagna detta uttryck, så vet ni hvad vi mena, och det fordras därför icke, att vi vidare förklara innebörden däraf. Vi förutsätta, att ni håller er med rasrena och högafkastande kor samt att ni kan visa oss "rekord" på hvar och en af dem, i annat fall kan ni ungefär lika litet som vi säga, hur pass lönande och anspråksuppfyllande er ladugård är, hvilket skulle vara liktydigt med, att vi lämnade platsen med en dålig uppfattning om densamma. Kom ihåg, om ni har försummat att utnyttja några möjligheter, som finnas till hands, eller om ni låter flugafvel, foder- och gödselförlust, orenlighet o. s. v. fortgå i er ladugård, att detta icke kan undgå vår uppmärksamhet. Få vi tid nog därför, så skola vi göra en titt in i svinstiorna och hönshuset samt gå igenom trädgården och de andra ägorna, och finna vi några fel eller försumligheter där, så komma de att göra ett lika dåligt intryck på oss.

Detta är några få antydningar om hvad vi vänta oss när vi komma på besök hos eder och detaljerna af våra förväntningar får ni själf finna ut. Äfven om vi icke komma, så kanske kommer någon annan, som i sin kritik går mycket längre än vi skulle göra, och för öfrigt bör ni själf vara den strängaste kritikern på eder farm. Upphör aldrig att kritisera och bedöma hvad som är edert eget arbete och edra egna tillhörigheter, ty ni är den ende eller i främsta rummet den, som vinner på kritiken.

NURSING—Nurse Barker's sjukhem för alla fall. Individuella graduerade sjuksköterskor, bästa skötsel, doktor infinner sig. Villkor moderata; sjuksköterskor skaffas; konsultation fritt.

BRANDFÖRSÄKRING OLYCKSFÖRSÄKRING

Vi upptaga brand-, olycks- och alla slags försäkringar i det starkaste bolag.

Telefon Main 3813.

McKee, Carlyle & Garland
Union Trust building.

CARBONPAPPER
för
Skrifmaskin — Blyerts — Stålpenna.
Skrifmaskinsband för alla slags skrifmaskiner.

G. R. BRADLEY & CO.,
304 Canada Bldg.,
Tel. G. 2890. WINNIPEG, MAN.

THE WINNIPEG DRAPERY WORKROOM
Specialister på tillverkning af gardiner, portierer, draperier, spets paneler, lampskärmar af siden, lambrequins, etc.
Använder sitt eget eller edert material. Fackmannakunskap på området
ALEXANDER ROBERTS
(Förut anställd vid Leslie's och Hudson's Bay company)
605 Builders' Exchange, Portage Ave.
Telefon Main 875 Winnipeg.

PALMISTRY
Rådfråga i alla svårigheter linjerna i eder hand som en sjoman rådfrågar sitt kort i dimmigt väder. Klippor och skär finnas i massor; så att den duktigaste skeppare behöfver lots. Skriften i eder hand är edert kort och kompass. Låt CRESCENTIA vara eder lots. Hennes kunskap om vetenskaplig palmistry står öfver allt tvifvel.

43 Steel Block., 352 Portage ave.
Kontorstid: 2—6, 7—9 e. m. Om morgonen efter öfverenskommelse.
Afgifter $1 och $2.

ECZEMA SPECIFIC
botar absolut Ekzema, Salt Rheum, Barber Itch, Black Head, Finnar, gamla sår, skaf, klåda, Itching Piles och många andra hudsjukdomar. Sänd per post $1.50. Skrif och förklara eder sjukdom. Har hundratals goda råd.

S. ALMKLOV, apotekare,
Bx R. Cooperstown. N. Dak.

MODEL
Redskapshus och reparationsverkstäder.
Den mest lämpliga tids-, arbets- och maskinbesparande bygnad, som någonsin afsetts för farm. Eldfast, åskfritt och permanent. Ifyll upplysningarna härnedan och vi vilja sända eder fritt plan och beräkningar.
THE WESTERN METAL PRODUCTS CO.
Kontor: 481 Toronto st., Winnipeg.
Namn .....
Postkontor .....
Station .....
"SC"

Uppfinnare.
Det europeiska kriget har föranledt, att Förenta Staterna och Canada äro afhängiga af deras egen fabrikat; skrif idag efter min FRIA BOK öfver patent samt listan öfver de mäst efterfrågade uppfinningar. Patent förskaffa förmögenhet.
H. J. Sanders,
Patentadvokat,
105 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

Några värdefulla hemligheter afslöjade.
Huru man kan hålla citroner friska i tre månader, huru man kan hålla blommor friska i tre veckor, huru man kan hålla ägg och smör friska i sex månader, huru man kan få bönorna att lägga ägg under hela rugg-lings- och vintersäsongen; det lättaste sättet att hålla liggköns, dufvor och fjäderfä fria från ohyra, huru man kan klacka tre gånger så många höner som tuppar; huru man kan mjuka upp hvilken kloss som hälst på fem veckor, så att den kan slås i bitar af en hammare, huru man kan göra salt kött, huru att blifva af med mygg, allt för tjugufem cent, hvilket är allt jag tager för ofvan namnda och andra upplysningar, som skall hjälpa eder betydligt. Jag säljer icke preparat; tillfredsställelse garanteras. — Prof. W. C. Woodward, Box 115, Clementon, New Jersey, U. S. A.

Svenska Böcker
såsom biblar, testamenten, psalm- och sångbocker, dagbetraktelser och andra upplysningsel-sebocker samt läroböcker, såsom A-B-C-böcker, läsebocker, katekeser och bibliska historien m. fl.

Beställningar mottagas från hvilken plats som hälst i Canada.

Genom att sända edra orders till oss, sparar ni express- eller postafgiften.

Canada Härold Bokhandel
282 STANLEY STREET,
(Hörnet af Logan Ave.)
WINNIPEG, MANITOBA.

FÖRSTA KLASS ACCIDENS-TRYCK
utföres å SVENSKA CANADA TIDNINGENS TRYCKERI.

Vi önska fästa våra många vänners uppmärksamhet på, att vårt tryckeri blifvit kompletteradt med modärna och tidsenliga stilsorter och maskiner, hvarför vi kunna åtaga oss utförandet af all slags "Job Printing", ifrån det minsta till det största. Arbetet inom tryckeribranschen utföres af första klass "union"-män, hvilket garanterar för arbetets kvalité. Gör oss ett besök och öfvertyga eder själf.

325 Logan Ave,
Särskild uppmärksamhet fästes vid order från landsorten.
Prisuppgifter lämnas beredvilligt och kostnadsfritt.
WINNIPEG - - MANITOBA